

Bruksela, 1 marca 2017 r.
(OR. en)

6841/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0148 (COD)

CLIMA 51
ENV 215
ENER 96
TRANS 88
IND 50
COMPET 154
MI 175
ECOFIN 160
CODEC 296

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	28 lutego 2017 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	6307/17 CLIMA 37 ENV 134 ENER 44 TRANS 63 IND 38 COMPET 93 MI 131 ECOFIN 91 CODEC 212
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych – Podejście ogólne

W celach informacyjnych delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego wniosku w wersji, co do której Rada (ds. Środowiska) wypracowała podejście ogólne na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2017 r.

Zmiany w stosunku do poprzedniej wersji tekstu (dok. 6307/17), wynikające z dyskusji na forum Rady, zaznaczono **pogrubieniem i podkreśleniem**. Tekst zawiera również kilka zmian prawno-językowych i redakcyjnych. Miejsca, w których tekst usunięto, oznaczono symbolem [...]. Poprzednie zmiany wprowadzone do wniosku Komisji zostały podkreślone.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów
redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ ustanowiono system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo.
- (2) W październiku 2014 r. Rada Europejska zobowiązała się do zmniejszenia do roku 2030 łącznych emisji gazów cieplarnianych w Unii o co najmniej 40 % poniżej poziomów z 1990 r. Wszystkie sektory gospodarki powinny przyczyniać się do osiągnięcia wspomnianego ograniczenia emisji, zaś wyznaczony cel zostanie zrealizowany w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów za pośrednictwem unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), który pozwoli na osiągnięcie do roku 2030 redukcji o 43 % poniżej poziomu z 2005 r. Zostało to potwierdzone przez przekazanie do Sekretariatu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w dniu 6 marca 2015 r. zaplanowanych, ustalonych na szczeblu krajowym zobowiązań redukcyjnych Unii i jej państw członkowskich⁵.

(2a) Porozumienie paryskie zostało przyjęte w dniu 12 grudnia 2015 r. i weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r. Jego strony uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i będą podejmować wysiłki na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej. Strony postanowiły również okresowo podsumowywać realizację porozumienia paryskiego, aby ocenić łączne postępy w realizacji celu tego porozumienia i jego założeń długoterminowych. Przepisy niniejszej dyrektywy powinny być poddawane przeglądowi w świetle realizacji porozumienia paryskiego oraz rozwoju środków polityki klimatycznej w innych dużych gospodarkach.

⁴ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁵ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

- (3) Rada Europejska potwierdziła, że sprawnie funkcjonujący, zreformowany EU ETS zawierający instrument służący stabilizacji rynku będzie głównym instrumentem europejskim wykorzystywanym do osiągnięcia tego celu; zakłada on roczny współczynnik redukcji w wysokości 2,2 % począwszy od 2021 r., zachowanie obecnych środków w zakresie bezpłatnych uprawnień po roku 2020, by zapobiec ucieczce emisji wynikającej z polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, o ile w innych dużych gospodarkach nie zostaną podjęte porównywalne działania, oraz zachowanie obecnego udziału uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji. Udział uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji, powinien zostać wyrażony w prawodawstwie jako wartość procentowa w celu zwiększenia pewności planowania w odniesieniu do decyzji inwestycyjnych, zwiększenia przejrzystości oraz uproszczenia i zwiększenia zrozumiałości całego systemu.
- (4) Stworzenie stabilnej unii energetycznej w celu zapewnienia bezpiecznej, zrównoważonej i konkurencyjnej energii po przystępnych cenach dla unijnych obywateli jest priorytetem Unii. Osiągnięcie tego celu wymaga kontynuowania ambitnych działań klimatycznych, z wykorzystaniem EU ETS jako podstawy europejskiej polityki klimatycznej, jak również postępów w zakresie innych aspektów unii energetycznej⁶. Realizacja ambitnych celów ustalonych w ramach do roku 2030 przyczynia się do zapewnienia rozsądnej ceny emisji dwutlenku węgla oraz dalszego pobudzania racjonalnych pod względem kosztów redukcji emisji gazów cieplarnianych.
- (5) Art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że polityka Unii opiera się na zasadzie „zanieczyszczający płaci”, i na tej podstawie dyrektywa 2003/87/WE przewiduje ostateczne przejście na sprzedaż na aukcji wszystkich uprawnień. Unikanie ucieczki emisji jest uzasadnieniem odkładania pełnego przejścia na taki system, zaś ukierunkowane przydziały bezpłatnych uprawnień dla przemysłu są uzasadnione celem zapobiegania rzeczywistemu ryzyku wzrostu emisji gazów cieplarnianych w państwach trzecich, w których przemysł nie podlega porównywalnym ograniczeniom w zakresie emisji dwutlenku węgla, o ile w innych dużych gospodarkach nie zostaną podjęte porównywalne działania w zakresie polityki klimatycznej.

⁶ Dok. 6594/15 – COM(2015)80, Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu.

- (6) Sprzedaż uprawnień na aukcji pozostaje ogólną zasadą, od której wyjątkiem jest przydział bezpłatnych uprawnień. [...] Ocena skutków⁷ opracowana przez Komisję określa, że udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji w latach 2013–2020, wynosi 57 %. Co do zasady udział ten powinien pozostać na poziomie 57 %. Składa się on z uprawnień sprzedawanych na aukcji w imieniu państw członkowskich, w tym zarezerwowanych, lecz nieprzydzielonych uprawnień dla nowych instalacji, uprawnień na modernizację wytwarzania energii elektrycznej w niektórych państwach członkowskich oraz uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji w późniejszym terminie z powodu ich umieszczenia w rezerwie stabilności rynkowej ustanowionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814⁸. Do tego udziału nie wlicza się uprawnień wykorzystanych na wsparcie innowacji. W przypadku gdy zapotrzebowanie na bezpłatne uprawnienia wywoła potrzebę zastosowania jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego przed 2030 r., udział uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji podczas dziesięcioletniego okresu rozpoczynającego się 1 stycznia 2021 r., powinien zostać obniżony o maksymalnie 2 % całkowitej ilości. W celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych 10 % uprawnień EU ETS, które państwa członkowskie mają sprzedać na aukcji, powinno zostać rozdzielonych między te państwa, których PKB na mieszkańca nie przekroczył 90 % średniej UE (w roku 2013), a pozostałe uprawnienia powinny zostać rozdzielone pomiędzy wszystkie państwa członkowskie na podstawie zweryfikowanych emisji. Odstępstwo od wkładów do takiego rozdziału uprawnień na lata 2013–2020 dla niektórych państw członkowskich, w których średni dochód na mieszkańca jest o ponad 20 % wyższy niż średnia unijna, powinno wygasnąć.

⁷ Dok. 11065/15 ADD 2 – SWD (2015) 135 final.

⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 26264 z 9.10.2015, s. 1).

- (7) Aby utrzymać korzyści dla środowiska płynące ze zmniejszenia emisji w Unii, jeżeli działania innych państw nie oferują przemysłowi porównywalnych zachęt do zmniejszania emisji, należy zachować przydziały bezpłatnych uprawnień dla instalacji w sektorach i podsektorach realnie narażonych na ryzyko ucieczki emisji. Doświadczenia zgromadzone w trakcie funkcjonowania EU ETS potwierdzają, że sektory i podsektory są narażone na ryzyko ucieczki emisji w różnym stopniu oraz że przydział bezpłatnych uprawnień zapobiega ucieczce emisji. Niektóre sektory i podsektory mogą zostać uznane za bardziej zagrożone ucieczką emisji, zaś inne są w stanie przenieść znaczną część kosztów uprawnień pokrywających ich emisje na ceny produktów bez utraty udziału w rynku i ponoszą jedynie pozostałą część kosztów, w związku z czym ryzyko ucieczki emisji w tych sektorach jest niewielkie. Komisja powinna określić i zróżnicować odpowiednie sektory w oparciu o ich intensywność handlu i intensywność emisji, aby lepiej wskazać te sektory, które są rzeczywiście narażone na ryzyko ucieczki emisji. Ocena sektorów i podsektorów powinna odbywać się na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4), ale należy również przewidzieć okoliczności, w których stosowna może być możliwość wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie oceny na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom). Możliwość taka powinna istnieć w przypadku sektorów i podsektorów, które zostały wcześniej uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji na poziomie Prodcom, biorąc także pod uwagę, że niektóre kody NACE, w szczególności zakończone na .99, obejmują różnorodne działania, gdzie indziej niesklasyfikowane. Jeżeli sektor lub podsektor objęty jest wskaźnikiem emisyjności dla rafinerii i innym wskaźnikiem emisyjności odnoszącym się do produktu, okoliczność ta powinna zostać uwzględniona. Jeżeli na podstawie tych kryteriów próg określony przez uwzględnienie możliwości odpowiednich sektorów i podsektorów w zakresie przeniesienia kosztów na ceny produktów zostanie przekroczony, dany sektor lub podsektor należy uznać za narażony na ryzyko ucieczki emisji. Należy uznać, że w innych sektorach ryzyko ucieczki emisji jest niskie lub że takie ryzyko nie występuje. Uwzględnienie możliwości przenoszenia kosztów na ceny produktów w sektorach i podsektorach niezajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej powinno również obniżyć nieoczekiwane zyski.

- (8) Wartości wskaźników dla przydziału bezpłatnych uprawnień mających zastosowanie od 2013 r. należy poddawać przeglądowi w celu uniknięcia nieoczekiwanych zysków i uwzględnienia postępu technologicznego w danych sektorach w latach 2007–2008 oraz w każdym późniejszym okresie, w odniesieniu do którego przydziały bezpłatnych uprawnień zostały określone zgodnie z art. 11 ust. 1. W celu uwzględnienia postępu technologicznego w przedmiotowych sektorach oraz dostosowania tych sektorów w odpowiednich okresach przydziału, należy wprowadzić przepis, by określone na podstawie danych z lat 2007–2008 wartości wskaźników dotyczących przydziałów bezpłatnych uprawnień dla instalacji były aktualizowane zgodnie z odnotowaną [...] poprawą. Z myślą o zapewnieniu przewidywalności należy tego dokonać przez zastosowanie współczynnika opartego na najlepszej ocenie postępów we wszystkich sektorach, która powinna z kolei uwzględniać rzetelne, obiektywne i zweryfikowane dane pochodzące z instalacji, przy wzięciu pod uwagę wyników 10 % najbardziej wydajnych instalacji, tak aby [...] wartości wskaźnika odzwierciedlały rzeczywisty współczynnik poprawy. W przypadku gdy dane wskazują na roczną redukcję mniejszą niż 0,2 % lub większą niż 1,5 % wartości z lat 2007–2008 [...] w danym okresie, należy skorygować odpowiednią wartość wskaźnika przy użyciu współczynników innych niż rzeczywiste współczynniki poprawy, aby zachować zachęty do redukcji emisji i należycie wynagradzać innowacje. W latach 2021–2025 te wartości wskaźników byłyby korygowane w odniesieniu do każdego roku z lat między 2008 r. a środkiem tego okresu o 0,2 % albo o 1,5 %, co prowadziłoby do poprawy o – odpowiednio – 3 % lub 22,5 % w porównaniu z wartością mającą zastosowanie w latach 2013–2020. W latach 2026–2030 zostałyby one dostosowane w ten sam sposób, prowadząc do poprawy o – odpowiednio– 4 % lub 30 % w porównaniu z wartością mającą zastosowanie w latach 2013–2020. Aby zapewnić równe warunki produkcji związków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego w rafineriach i zakładach chemicznych, wartości wskaźnika dla związków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego powinny nadal być dostosowane do wskaźników dotyczących rafinerii.

(8a) Poziom bezpłatnych uprawnień dla instalacji powinien być lepiej dostosowany do ich rzeczywistych poziomów produkcji. W tym celu przydziały powinny być okresowo symetrycznie dostosowywane, aby uwzględnić odpowiednie wzrosty i spadki produkcji. Dane używane w tym kontekście powinny być kompletne, spójne, niezależnie zweryfikowane i powinny prezentować ten sam wysoki poziom dokładności i jakości co dane używane do określenia przydziałów bezpłatnych uprawnień. Aby uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego, przy uwzględnieniu terminu mającego zastosowanie do powiadamiania o zmianach produkcji, a także mając na uwadze potrzebę zapewnienia, aby zmiany przydziałów były dokonywane w sposób skuteczny, niedyskryminujący i jednolity, Komisja może rozważyć wprowadzenie dalszych środków, takich jak użycie średniej kroczącej lub progów bezwzględnych w odniesieniu do zmian przydziałów lub w odniesieniu do terminu mającego zastosowanie do powiadamiania o zmianach produkcji.

- (9) Byłoby wskazane, żeby państwa członkowskie [...] częściowo rekompensowały, zgodnie z zasadami pomocy państwa, niektóre instalacje w sektorach lub podsektorach, które uznaje się za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji z powodu kosztów związanych z emisjami gazów cieplarnianych przeniesionych na ceny energii elektrycznej. **Dążąc do wykorzystywania nie więcej niż 25 % wpływów pochodzących ze sprzedaży aukcyjnej na rekompensatę kosztów pośrednich, państwa członkowskie będą prawdopodobnie ułatwiać osiągnięcie celów EU ETS, a zarazem zachowywać integralność rynku wewnętrznego i warunków konkurencji.** W celu zwiększenia przejrzystości co do zakresu takiej rekompensaty państwa członkowskie powinny regularnie podawać do wiadomości publicznej sprawozdania na temat środków, którymi dysponują oraz którymi dysponują beneficjenci, zapewniając jednak, by należycie uwzględniano poufny charakter niektórych informacji i powiązane kwestie ochrony danych. Jeżeli państwo członkowskie przeznacza znaczną część swoich dochodów ze sprzedaży na aukcjach na rekompensowanie kosztów pośrednich, istnieje zwiększone zainteresowanie podawaniem do wiadomości publicznej powodów takiego wyboru. Podczas przeglądu wytycznych w sprawie pomocy państwa dotyczących rekompensaty pośredniej Komisja powinna rozważyć między innymi przydatność górnych limitów rekompensat przyznawanych przez państwa członkowskie. [...] Przegląd dyrektywy powinien uwzględnić, w jakim stopniu te środki finansowe skutecznie przyczyniły się do uniknięcia znacznego ryzyka ucieczki emisji z powodu kosztów pośrednich. Finansowanie działań przeciwdziałających zmianie klimatu przez sektor publiczny będzie w dalszym ciągu odgrywać istotną rolę w mobilizowaniu zasobów po roku 2020. Zatem dochody z aukcji powinny być również wykorzystywane do finansowania działań związanych ze zmianą klimatu w narażonych państwach trzecich, w tym przystosowywania się do skutków zmiany klimatu. Kwota na finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu, która ma zostać uruchomiona, będzie również zależeć od ambicji i jakości proponowanych zaplanowanych, ustalonych na szczeblu krajowym wkładów, dalszych planów inwestycyjnych i krajowych procesów planowania działań przystosowawczych. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać przychody z aukcji do wspierania nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników, których dotyczy transformacja miejsc pracy w gospodarce podlegającej dekarbonizacji.

(10) Główną długoterminową zachętę płynącą z [...] dyrektywy 2003/87/WE dla wychwytywania i składowania CO₂ (CCS), nowych technologii w zakresie energii odnawialnej i przełomowych innowacji w niskoemisyjne technologie i procesy, w tym bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (CCU), stanowi sygnał cenowy dotyczący emisji dwutlenku węgla wynikający z dyrektywy oraz fakt, że nie będzie trzeba umarzać uprawnień w przypadku emisji CO₂, które są trwale składowane lub których uniknięto. Ponadto, w celu uzupełnienia środków już wykorzystywanych do przyspieszenia działań demonstracyjnych dotyczących obiektów komercyjnych CCS oraz innowacyjnych technologii energii odnawialnej, uprawnienia w ramach systemu EU ETS powinny być wykorzystywane w celu zapewnienia gwarantowanych nagród za stosowanie obiektów CCS lub CCU, nowych technologii energii odnawialnej i innowacji przemysłowych w niskoemisyjne technologie i procesy w Unii w odniesieniu do CO₂, który jest składowany lub którego emisji uniknięto w wystarczającej skali, pod warunkiem zawarcia porozumienia w sprawie wymiany wiedzy. Większość tego rodzaju wsparcia powinna być uzależniona od zweryfikowanego uniknięcia emisji gazów cieplarnianych, a pewne wsparcie może zostać udzielone po osiągnięciu wcześniej ustalonych celów pośrednich, przy uwzględnieniu zastosowanej technologii. Maksymalny odsetek kosztów projektów, którym udziela się wsparcia, może się różnić w zależności od rodzaju projektu.

(10a) W 2014 r. PKB Grecji na mieszkańca wynosił poniżej 60 % średniej unijnej, przy czym Grecja nie jest beneficjentem funduszu na rzecz modernizacji, a zatem powinna móc zwrócić się o uprawnienia w celu współfinansowania dekarbonizacji dostaw energii elektrycznej na wyspach na swoim terytorium. Uprawnienia te powinny pochodzić z maksymalnej puli uprawnień, o której mowa w art. 10 ust. 5, nieprzydzielonych bezpłatnie do dnia 31 grudnia 2020 r. Uprawnienia te powinny być sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do funduszu na rzecz modernizacji.

- (11) Należy utworzyć fundusz na rzecz modernizacji z 2 % całkowitej liczby uprawnień do emisji w ramach systemu EU ETS, które to uprawnienia należy sprzedać na aukcji zgodnie z przepisami i warunkami dotyczącymi aukcji prowadzonych na wspólnej platformie aukcyjnej ustanowionej w rozporządzeniu Komisji 1031/2010⁹. Państwa członkowskie, których PKB na mieszkańca w 2013 r. na podstawie kursów rynkowych wynosił mniej niż 60 % średniej unijnej, powinny kwalifikować się do finansowania z funduszu na rzecz modernizacji i powinny móc zostać wyłączone, do 2030 r., z obowiązku pełnej sprzedaży aukcyjnej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej poprzez wykorzystanie możliwości przydziału bezpłatnych uprawnień w celu przejrzystego promowania rzeczywistych inwestycji w modernizację sektora energetycznego przy unikaniu zakłóceń na wewnętrznym rynku energii. Inwestycje w ramach funduszu na rzecz modernizacji mające na celu poprawę efektywności energetycznej mogą obejmować inwestycje w wysokosprawną kogenerację, [...] ciepłownictwo i elektryfikację transportu drogowego. Przepisy regulujące fundusz na rzecz modernizacji powinny stanowić spójne, kompleksowe i przejrzyste ramy zapewniające możliwie najsprawniejszą realizację, przy uwzględnieniu potrzeby łatwego dostępu dla wszystkich uczestników. Struktura zarządzania powinna być współmierna do celu polegającego na zapewnieniu właściwego wykorzystania środków finansowych. Struktura zarządzania powinna obejmować komitet [...] inwestycyjny, w procesie decyzyjnym należy również odpowiednio uwzględnić wiedzę fachową EBI, chyba że zapewnia się wsparcie dla małych projektów poprzez pożyczki udzielane przez krajowy bank prorozwojowy lub poprzez dotacje w ramach programu krajowego mającego takie same cele jak fundusz na rzecz modernizacji. [...] W celu zapewnienia właściwego uwzględnienia potrzeb inwestycyjnych w państwach członkowskich o niskich dochodach środki finansowe na fundusz na rzecz modernizacji powinny zostać rozdzielone między państwa członkowskie w oparciu o kombinację składającą się w 50 % ze zweryfikowanych emisji i w 50 % z kryteriów opartych na PKB. Pomoc finansowa z funduszu na rzecz modernizacji mogłaby mieć różne formy.

⁹ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. U. L 302 z 18.11.2010, s. 1).

- (12) Rada Europejska potwierdziła w październiku 2014 r., że należy usprawnić przepisy (w tym ich przejrzystość) dotyczące fakultatywnych przydziałów bezpłatnych uprawnień w celu modernizacji sektora energetycznego w niektórych państwach członkowskich. Inwestycje o wartości 15 mln EUR lub większej powinny być wybierane przez dane państwo członkowskie w drodze procedury przetargu konkurencyjnego w oparciu o jasne i przejrzyste zasady w celu zapewnienia, aby przydział bezpłatnych uprawnień był stosowany do promowania realnych inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego zgodnie z celami unii energetycznej. Inwestycje o wartości poniżej 15 mln EUR powinny również kwalifikować się do finansowania z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień. Zainteresowane państwo członkowskie powinno wybierać takie inwestycje w oparciu o jasne i przejrzyste kryteria. Wyniki procesu selekcji powinny podlegać konsultacjom społecznym. Ogół społeczeństwa powinien być odpowiednio informowany na etapie wyboru projektów inwestycyjnych, a także podczas ich realizacji.
- (13) Finansowanie w ramach EU ETS powinno być spójne z celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w porozumieniu paryskim, a także z innymi programami finansowania unijnego, tak aby zapewnić efektywność wydatków publicznych.
- (14) Obecne przepisy pozwalające na wyłączenie małych instalacji z EU ETS, umożliwiają instalacjom, które zostały wyłączone, utrzymanie tej sytuacji; państwom członkowskim należy umożliwić aktualizację wykazu wyłączonych instalacji, a państwom członkowskim, które obecnie nie korzystają z tej opcji, należy umożliwić dokonanie tego na początku każdego okresu rozliczeniowego. Powinna nadal istnieć możliwość włączania dodatkowych działań i gazów do systemu bez uznawania ich za część nowych instalacji. Ta możliwość włączania dodatkowych działań i gazów po roku 2020 nie powinna naruszać ogólnounijnej ilości uprawnień w ramach ETS i kwot obliczonych na ich podstawie.

[(15) Tekst włączony do motywu 6]

- (16) Decyzja (UE) 2015/1814 ustanawia rezerwę stabilności rynkowej dla EU ETS w celu zapewnienia elastyczniejszej podaży uprawnień do sprzedaży aukcyjnej i zwiększenia odporności systemu. Decyzja ta przewiduje, że uprawnienia nieprzydzielone dla nowych instalacji do 2020 r. i nieprzydzielone z powodu zaprzestania działalności i częściowego zaprzestania działalności, mają zostać wprowadzone do rezerwy stabilności rynkowej.
- (16a) Sprawnie funkcjonujący, zreformowany system EU ETS zawierający instrument stabilności rynkowej jest podstawą osiągnięcia przez UE uzgodnionego celu na rok 2030 oraz wypełnienia zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego. Aby zaradzić obecnemu brakowi równowagi między podażą a popytem uprawnień na rynku, w 2018 r. zostanie utworzona rezerwa stabilności rynkowej, która wejdzie w życie od 2019 r. Uwzględniając potrzebę wysłania wiarygodnego sygnału inwestycyjnego w odniesieniu do obniżania emisji CO₂ w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz mając na uwadze wzmocnienie EU ETS, należy zmienić decyzję (UE) 2015/1814, tak aby zwiększyć do dnia 31 grudnia 2023 r. wielkości procentowe służące określaniu liczby uprawnień, które mają być każdego roku umieszczane w rezerwie. **Ponadto, począwszy od 2024 r. uprawnienia znajdujące się w rezerwie i przekraczające całkowitą liczbę uprawnień sprzedanych na aukcji w ciągu poprzedniego roku powinny tracić ważność, o ile podczas pierwszego przeglądu zgodnie z art. 3 decyzji (UE) 2015/1814 nie postanowiono inaczej. Byłby to długoterminowy środek mający na celu poprawę funkcjonowania systemu EU ETS.** W regularnych przeglądach funkcjonowania tej rezerwy należy rozważyć, czy te podwyższone wielkości powinny być utrzymane; należy także rozważyć, czy konieczne jest ograniczenie ważności uprawnień utrzymywanych w rezerwie, jeśli liczba uprawnień znajdujących się w rezerwie przekracza pewien próg, jak np. zweryfikowane emisje z instalacji objętych systemem EU ETS w danym roku.
- (17) W celu przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre inne niż istotne elementy aktu ustawodawczego, Komisji należy zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów w odniesieniu do art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 [...], art. 10b, [...] art. 19 ust. 3, art. 22, 24 [...] i 25a dyrektywy 2003/87/WE. [...]

- (17a) Szczególnie ważne jest, by Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje podczas swoich prac przygotowawczych, w tym konsultacje na poziomie ekspertów, oraz by konsultacje te były prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie jednakowe zasady udziału w przygotowywaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą regularnie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Jeśli chodzi o przekazanie uprawnień w odniesieniu do art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie, które nie korzystają ze wspólnej platformy aukcyjnej, mogą nadal tego nie robić. Przekazanie uprawnień nie powinno również wpływać na prawo państw członkowskich w zakresie określania wykorzystania ich dochodów z aukcji.
- (17b) W celu ograniczenia przekazywania uprawnień Komisji do minimum należy skreślić istniejące uprawnienia w odniesieniu do funkcjonowania specjalnej rezerwy, przyznawania ilości międzynarodowych jednostek emisji, które można wymieniać, oraz wprowadzania dalszych norm dotyczących tego, co można wymieniać, i dodatkowych przepisów dotyczących podwójnego liczenia w art. 3f ust. 9, art. 11a ust. 9 i art. 11b ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE. Akty przyjęte na mocy tych przepisów mają nadal zastosowanie.
- (18) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania art. 10a ust. 2 akapity od trzeciego do ósmego, art. 10a ust. 8, art. 10a ust. 21, art. 10d, art. 14 ust. 1 i 2 i załącznik IV, art. 15 i załącznik V, art. 16 i art. 24a dyrektywy 2003/87/WE, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Te [...] uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁰.

¹⁰ Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (18a) W celu ograniczenia do minimum uprawnień Komisji należy skreślić istniejące uprawnienia w odniesieniu do przyjmowania aktów dotyczących funkcjonowania specjalnej rezerwy, doprecyzowania ilości międzynarodowych jednostek emisji przeznaczonych do wymiany, przyznawania ilości międzynarodowych jednostek emisji, które można wymieniać, oraz wprowadzania dalszych norm dotyczących tego, co można wymieniać, i dodatkowych przepisów dotyczących podwójnego liczenia w art. 3f ust. 9, art. 11a ust. 8 i 9 oraz art. 11b ust. 7 dyrektywy 2003/87/WE. Akty przyjęte na mocy tych przepisów mają nadal zastosowanie.
- (18b) Akty przyjęte na mocy dyrektywy 2003/87/WE dotyczące kwestii, w odniesieniu do których niniejsza dyrektywa przyznaje Komisji prawo do przyjmowania aktów delegowanych lub wykonawczych, mają nadal zastosowanie dopóty, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione późniejszymi aktami. W przypadku decyzji Komisji 2011/278/UE ostatnia kolumna załącznika I do tej decyzji zostanie uchylona, jeżeli – i wtedy gdy – Komisja przyjmie akt wykonawczy do celów określenia zmienionych wartości wskaźnika dla przydziału bezpłatnych uprawnień. Aby zwiększyć przewidywalność i uprościć procedury administracyjne, decyzja Komisji 2014/746/UE powinna mieć nadal zastosowanie do końca 2020 r.
- (18c) Akty delegowane i wykonawcze, o których mowa w niniejszej dyrektywie, w szczególności w odniesieniu do przepisów dotyczących monitorowania, raportowania i weryfikacji oraz rejestru Unii, powinny mieć na celu uproszczenie przepisów i zmniejszenie obciążenia administracyjnego w jak największym stopniu bez podważania integralności środowiskowej, bezpieczeństwa i wiarygodności EU ETS. Przygotowując te akty, Komisja powinna w szczególności ocenić skuteczność uproszczonych zasad monitorowania, w tym dotyczących jednostek awaryjnych i rezerwowych zajmujących się produkcją energii elektrycznej, uwzględniając ich roczną liczbę godzin pracy, oraz dotyczących innych małych podmiotów, a także możliwości dalszego ich rozwijania.

- (19) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających¹¹ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, w stosownych przypadkach, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (20) Celem niniejszej dyrektywy jest wniesienie wkładu w zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w najbardziej racjonalny pod względem kosztów sposób, przy jednoczesnym zapewnieniu instalacjom wystarczającej ilości czasu na dostosowanie się oraz zadbanie o lepszą ochronę interesów osób, na które te zmiany mają największy wpływ, w sposób proporcjonalny i w możliwie największym stopniu zgodny z pozostałymi celami niniejszej dyrektywy.
- (21) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (22) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest natomiast ich lepsze osiągnięcie na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹¹ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2003/87/WE

W dyrektywie 2003/87/WE wprowadza się następujące zmiany:

(-1) w całym tekście dyrektywy słowa „Wspólnota” i „wspólnotowy” zastępuje się słowami, odpowiednio, „Unia” i „unijny” we właściwych formach;

(-2) w całym tekście dyrektywy w języku angielskim słowo „scheme” zastępuje się słowem „system” [nie dotyczy polskiej wersji językowej];

(0) art. 3 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) «nowa instalacja» oznacza:

– każdą instalację prowadzącą jedno lub więcej działań wskazanych w załączniku I, która uzyskała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po raz pierwszy w okresie rozpoczynającym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia wykazu zgodnie z art. 11 ust. 1 i kończącym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu zgodnie z tym artykułem [...].

– [...];

(1) art. 3d ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania [...] zgodnie z art. 23 aktów delegowanych dotyczących szczegółowych ustaleń w sprawie sprzedaży aukcyjnej uprawnień dla lotnictwa przez państwa członkowskie, zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu lub art. 3f ust. 8. Liczba uprawnień, które w każdym okresie mają podlegać sprzedaży aukcyjnej przez każde państwo członkowskie, jest proporcjonalna do udziału tego państwa w łącznej ilości emisji dla lotnictwa przydzielonych dla wszystkich państw członkowskich na dany rok odniesienia, wykazanych w sprawozdaniu składanym zgodnie z art. 14 ust. 3 i zweryfikowanym zgodnie z art. 15. Dla okresu, o którym mowa w art. 3c ust. 1, rokiem odniesienia jest rok 2010, a dla każdego następnego okresu, o którym mowa w art. 3c, rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy kończący się 24 miesiące przed początkiem okresu, do którego odnosi się sprzedaż aukcyjna. Akt delegowany zapewnia poszanowanie zasad określonych w art. 10 ust. 4 akapit pierwszy.”;

- (2) skreśla się art. 3f ust. 9;
- (2a) w art. 6 ust. 1 skreśla się akapit trzeci;
- (2b) [...] art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Koordinacja z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (*)

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w przypadku gdy instalacje będą prowadziły działalność wymienioną w załączniku do dyrektywy 2010/75/UE (*), warunki i procedura wydawania pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych były skoordynowane z warunkami i procedurą dotyczącymi tego pozwolenia, przewidzianymi w tej dyrektywie. Wymogi art. 5, 6 oraz 7 niniejszej dyrektywy mogą zostać połączone z procedurami przewidzianymi w dyrektywie 2010/75/UE.

(*)Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).”;

- (3) art. 9 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Począwszy od 2021 r., współczynnik liniowy wynosi 2,2 %.”;

(4) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się następujące akapity:

„Począwszy od 2021 r. i bez uszczerbku dla ewentualnej redukcji zgodnie z art. 10a ust. 5a [...] udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji [...], wynosi 57 %.

2 % całkowitej liczby uprawnień w latach 2021–2030 jest sprzedawanych na aukcji w celu ustanowienia funduszu na rzecz zwiększenia efektywności energetycznej i modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich, określonego w art. 10d niniejszej dyrektywy («fundusz na rzecz modernizacji»).

Całkowita pozostała liczba uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie, jest rozdzielana zgodnie z ust. 2.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) „88 %” zastępuje się przez „90 %”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) 10 % całkowitej liczby uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji, rozdzielonych między określone państwa członkowskie w interesie solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w Unii, zwiększając w ten sposób liczbę uprawnień, które te państwa członkowskie sprzedają na aukcji na podstawie lit. a), o wartości procentowe określone w załączniku IIa.”;

[...]

(iii) skreśla się lit. c);

(iv) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeśli jest to konieczne, wartość procentową, o której mowa w lit. b), dostosowuje się proporcjonalnie, aby zapewnić rozdzielenie w wysokości 10 %.”;

c) w ust. 3 dodaje się litery [...] w brzmieniu:

„j) [...]

k) finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu w narażonych państwach trzecich, w tym przystosowanie się do skutków zmiany klimatu;

l) wspieranie nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników, których dotyczy transformacja miejsc pracy w gospodarce podlegającej dekarbonizacji, w ścisłej koordynacji z partnerami społecznymi.”;

d) [...] w ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze otrzymują brzmienie:

„4. W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania [...] zgodnie z art. 23 aktów delegowanych dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży aukcyjnej, tak by zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty, zharmonizowany i niedyskryminujący. W tym celu proces musi być przewidywalny, w szczególności w odniesieniu do harmonogramu i przebiegu aukcji oraz szacunkowego wolumenu uprawnień, które mają być udostępnione.

Te akty delegowane zapewniają takie zaprojektowanie aukcji, aby:”;

(4a) ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Co roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, w tym wdrażania aukcji, płynności i wolumenu obrotu, oraz zawierające zestawienie informacji przedstawionych przez państwa członkowskie na temat środków finansowych, o których mowa w art. 10a ust. 6.”;

(5) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych dotyczących ogólnounijnych i w pełni zharmonizowanych zasad przydzielania uprawnień, o których mowa w ust. 4, 5, 7 i 19 [...] niniejszego artykułu [...].”

b) w ust. 2 dodaje się następujące akapity [...]:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zmienionych wartości wskaźników dla przydziału bezpłatnych uprawnień. Akty te są zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 1 niniejszego artykułu i spełniają następujące warunki:

a) W latach 2021–2025 wartości wskaźników określa się na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2016–2017. Na podstawie porównania wartości wskaźników w oparciu o te informacje z wartością wskaźnika zawartą w decyzji Komisji 2011/278, przyjętą w dniu 27 kwietnia 2011 r. (*), Komisja ustala roczną stopę redukcji dla każdego wskaźnika i stosuje ją do wartości wskaźnika mających zastosowanie w latach 2013–2020 w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023, aby określić wartości wskaźnika na lata 2021–2025.

b) W przypadku gdy roczna stopa redukcji przekracza 1,5 % lub jest poniżej 0,2 %, wartości wskaźnika na lata 2021–2025 są wartościami wskaźnika mającymi zastosowanie w latach 2013–2020 zmniejszonymi o właściwą wartość procentową spośród tych dwóch wartości procentowych w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023.

c) W latach 2026–2030 wartości wskaźników określa się w ten sam sposób na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2021–2022 oraz przy rocznej stopie redukcji mającej zastosowanie w odniesieniu do każdego roku w latach 2008–2028.

W drodze odstępstwa dotyczącego wartości wskaźników dla związków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego, wartości te są dostosowywane o tę samą wartość procentową co wskaźniki dotyczące rafinerii, aby zachować równe warunki dla producentów tych produktów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.

(*)Decyzja Komisji 2011/278 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1).”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zachowania udziału sprzedaży aukcyjnej określonego w art. 10, [...] w każdym roku, w którym suma bezpłatnych uprawnień nie osiągnie maksymalnego poziomu zachowującego udział uprawnień danego państwa członkowskiego, które mają zostać sprzedane na aukcji, uprawnienia pozostałe do osiągnięcia tego poziomu wykorzystuje się do zapobiegania zmniejszeniu lub ograniczania zmniejszania przydziału bezpłatnych uprawnień, w celu zachowania w kolejnych latach udziału uprawnień tego państwa członkowskiego, które mają zostać sprzedane na aukcji. Jeżeli jednak maksymalny poziom został osiągnięty, przydziały bezpłatnych uprawnień są odpowiednio dostosowywane. Wszelkich takich dostosowań dokonuje się w jednolity sposób.”;

5a. W drodze odstępstwa od ust. 5 [...] niniejszego artykułu, dodatkowa kwota w wysokości do 2 % całkowitej ilości [...] zostaje – w niezbędnym zakresie – wykorzystana do zwiększenia maksymalnego poziomu dostępnego zgodnie z ust. 5.”;

d) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe na rzecz sektorów lub podsektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, pod warunkiem że takie środki finansowe są zgodne z zasadami pomocy państwa, a zwłaszcza nie powodują nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. Państwa członkowskie dążą do przeznaczania na takie środki finansowe nie więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji. W ciągu trzech miesięcy od końca każdego roku państwa członkowskie dysponujące takimi środkami finansowymi podają do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie całkowitą kwotę rekompensaty przyznanej poszczególnym sektorom i podsektorom będącym beneficjentami. W przypadku gdy państwo członkowskie przeznacza na te cele więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, publikuje sprawozdanie określające powody przekroczenia tej wielkości. Sprawozdanie to zawiera istotne informacje na temat cen energii elektrycznej dla dużych odbiorców przemysłowych korzystających z takich środków finansowych, bez uszczerbku dla wymogów związanych z ochroną informacji poufnych. Sprawozdanie zawiera również informacje na temat tego, czy należyte uwzględniono inne środki umożliwiające zrównoważone obniżenie pośrednich kosztów emisji dwutlenku węgla w perspektywie średnio- i długoterminowej. Komisja włącza do swojego sprawozdania sporządzanego na mocy art. 10 ust. 5 między innymi ocenę wpływu tych środków finansowych na rynek wewnętrzny i, w stosownych przypadkach, zaleca środki, które mogą być niezbędne dla stosowania tej oceny”.

e) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit [...] pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia w ramach maksymalnej puli, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, które nie zostały przydzielone bezpłatnie do 2020 r., rezerwuje się dla nowych instalacji [...], łącznie z 250 mln uprawnień wprowadzonych do rezerwy stabilności rynkowej na mocy art. 1 ust. 3 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814(*).

Począwszy od 2021 r., uprawnienia, których w wyniku zastosowania ust. 19 i 20 nie przydzielono instalacjom, dodaje się do liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z poprzednim zdaniem.

(*) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1814 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1).”;

(ii) skreśla się akapity czwarty i piąty;

f) ust. 8 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„400 mln uprawnień w ramach liczby, która w przeciwnym wypadku mogłaby zostać przydzielona bezpłatnie na mocy niniejszego artykułu, udostępnia się w celu wsparcia innowacji w dziedzinie niskoemisyjnych technologii i procesów, w tym bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (CCU), które znacznie przyczynia się do łagodzenia skutków zmiany klimatu, w sektorach przemysłowych wymienionych w załączniku I oraz w celu pomocy w pobudzaniu budowy i eksploatacji [...] – w równomiernie pod względem geograficznym rozłożonych lokalizacjach na terytorium Unii – projektów dotyczących bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i geologicznego składowania (CCS) CO₂ oraz dotyczących [...] innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej i magazynowania energii. Kwalifikują się do tego projekty we wszystkich państwach członkowskich, w tym projekty na małą skalę.

Ponadto 50 mln nieprzydzielonych uprawnień z rezerwy stabilności rynkowej ustanowionej decyzją (UE) 2015/1814 będzie stanowić uzupełnienie wszelkich istniejących zasobów pozostałych na mocy niniejszego ustępu w odniesieniu do projektów, o których mowa powyżej [...], przed 2021 r.

Projekty wybierane są na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów. Technologie otrzymujące wsparcie nie mogą być jeszcze dostępne na rynku, ale muszą być na tyle rozwinięte, by były gotowe do wykorzystania w projektach demonstracyjnych w fazie przed wprowadzeniem na rynek. Wspierane może być maksymalnie 60 % odpowiednich kosztów projektów, z czego maksymalnie 40 % może nie być uzależnione od zweryfikowanego uniknięcia emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że wcześniej ustalone cele pośrednie [...], przy uwzględnieniu zastosowanej technologii, zostały osiągnięte.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych [...] dotyczących szczegółowych zasad działania funduszu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

fa) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Grecja, w której PKB na mieszkańca w 2014 r. wynosił poniżej 60 % średniej unijnej, może, przed zastosowaniem ust. 7 niniejszego artykułu, zwrócić się o uprawnienia pochodzące z maksymalnej puli, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, nieprzydzielone bezpłatnie do dnia 31 grudnia 2020 r., w ilości nieprzekraczającej 20 mln uprawnień, do celów współfinansowania do 60 % dekarbonizacji dostaw energii elektrycznej na wyspach na swoim terytorium. Do takich uprawnień stosuje się odpowiednio art. 10d ust. 2. O uprawnienia można się zwrócić, jeśli ze względu na ograniczony dostęp do międzynarodowych rynków instrumentów dłużnych projekt mający na celu dekarbonizację dostaw energii elektrycznej na wyspach w tym kraju nie mógłby zostać zrealizowany w inny sposób i jeśli EBI potwierdzi rentowność finansową oraz społeczno-gospodarcze korzyści projektu”.

g) skreśla się ust. [...]10;

h) w ust. 11 skreśla się słowa „w celu osiągnięcia całkowitej likwidacji przydziałów bezpłatnych uprawnień w roku 2027”;

i) skreśla się ust. 12–18;

j) ust. 20 otrzymuje brzmienie:

„20. [...] W stosownych przypadkach dostosowuje się poziom bezpłatnych uprawnień przydzielanych instalacjom, których eksploatacja zwiększyła lub zmniejszyła się o więcej niż 15 % w porównaniu z poziomem początkowo zastosowanym do określenia bezpłatnego przydziału uprawnień na odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Takich dostosowań dokonuje się przy użyciu uprawnień z liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z ust. 7 lub przez dodanie uprawnień do tych zarezerwowanych uprawnień.”;

k) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„21. Aby zapewnić skuteczne, niedyskryminujące i jednolite stosowanie dostosowań oraz progu, o którym mowa w ust. 20, a także aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dalsze ustalenia dotyczące dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

- (6) art. 10b i 10c otrzymują brzmienie:

„Artykuł 10b

Środki wsparcia niektórych sektorów energochłonnych w przypadku ucieczki emisji

1. Za narażone na ryzyko ucieczki emisji uznaje się sektory i podsektory, w których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi, określonej jako stosunek całkowitej wartości eksportu do państw trzecich powiększonej o wartość importu z państw trzecich do całkowitej wielkości rynku w Europejskim Obszarze Gospodarczym (roczny obrót plus całkowita wartość importu z państw trzecich), oraz ich intensywności emisji, mierzonej w kg ekwiwalentu CO₂ podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR), przekracza 0,2. Takim sektorom lub podsektorom przydziela się bezpłatne uprawnienia na okres do 2030 r. w wysokości 100 % liczby określonej [...] zgodnie z art. 10a.
2. Sektory i podsektory, w których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi oraz ich intensywności emisji przekracza 0,16, mogą zostać włączone do grupy, o której mowa w ust. 1, na podstawie oceny jakościowej przy zastosowaniu następujących kryteriów:
 - a) zakres, w jakim poszczególne instalacje w danym sektorze lub danych podsektorach mogą zmniejszyć poziomy emisji lub zużycie energii elektrycznej;
 - b) obecna i prognozowana charakterystyka rynku;
 - c) marża jako potencjalny wskaźnik inwestycji długoterminowej lub decyzji o przeniesieniu produkcji.

2a. Sektory i podsektory, które nie przekraczają progu, o którym mowa w ust. 1, ale ich intensywność emisji jako odsetek wartości dodanej brutto przekracza 1,5, są również poddawane ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4). Komisja podaje wyniki tej oceny do wiadomości publicznej.

W ciągu trzech miesięcy od podania do wiadomości publicznej, o którym mowa w poprzednim akapicie, te sektory i podsektory mogą wystąpić do Komisji albo o jakościową ocenę ich narażenia na ryzyko ucieczki emisji na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4), albo o ocenę na podstawie klasyfikacji towarów używanej do statystyk dotyczących produkcji przemysłowej w Unii na poziomie 8-cyfrowym (Prodcom). W tym celu dany sektor i podsektor przekazuje wraz z wnioskiem należycie uzasadnione, kompletne i niezależnie zweryfikowane dane, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie oceny.

W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4), może zostać włączony do grupy, o której mowa w ust. 1, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c). W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 8-cyfrowym (Prodcom), włączany jest do grupy, o której mowa w ust. 1, jeżeli na tym poziomie przekroczony jest próg wynoszący 0,2, o którym mowa w ust. 1.

Sektory i podsektory, w odniesieniu do których bezpłatny przydział uprawnień jest obliczany na podstawie wartości wskaźników, o których mowa w art. 10a ust. 2 akapit czwarty, mogą również zwrócić się o poddanie ich ocenie zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.

W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, państwo członkowskie może do dnia 30 czerwca 2018 r. złożyć wniosek, aby sektor lub podsektor wymieniony w załączniku do decyzji Komisji 2014/746/UE w odniesieniu do klasyfikacji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom) był uważany za włączony do grupy, o której mowa w ust. 1. Taki wniosek jest rozpatrywany wyłącznie w przypadku, gdy składające go państwo członkowskie ustali, że stosowanie tego odstępstwa jest celowe w oparciu o należycie uzasadnione, kompletne i zweryfikowane dane z pięciu ostatnich lat dostarczone przez dany sektor lub podsektor, i zawrze w swoim wniosku wszystkie istotne informacje. W oparciu o te dane ujmuje się dany sektor lub podsektor w odniesieniu do tych klasyfikacji, dla których w ramach niejednorodnego kodu NACE-4 wykazano, że mają znacznie wyższy poziom handlu i większą intensywność emisji na poziomie Prodcom, przekraczające próg określony w ust. 1.

3. Inne sektory i podsektory uznaje się za zdolne do przeniesienia większej ilości kosztów uprawnień na ceny produktów i na okres do 2030 r. przydziela się im bezpłatne uprawnienia w wysokości 30 % ilości określonej [...] zgodnie z art. 10a.
4. Do dnia 31 grudnia 2019 r. Komisja zostanie uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, w odniesieniu do działań na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4) odnośnie do ust. 1, na podstawie danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych [...].

Artykuł 10c

Możliwość przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację sektora energii

1. W drodze odstępstwa od art. 10a ust. 1–5 państwa członkowskie, w których w 2013 r. produkt krajowy brutto (PKB) na mieszkańca w EUR według cen rynkowych wynosił poniżej 60 % średniej unijnej, mogą przydzielić przejściowo bezpłatne uprawnienia instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w celu modernizacji sektora energetycznego.

2. W celu wyboru inwestycji, która będzie finansowana z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, dla projektów o łącznej kwocie inwestycji powyżej 15 mln EUR zainteresowane państwo członkowskie organizuje procedurę przetargu konkurencyjnego, która ma zostać przeprowadzona w latach 2021–2030 w ramach co najmniej jednej rundy. Ta procedura przetargu konkurencyjnego:

- a) jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji, równego traktowania i należytego zarządzania finansami;
- b) zapewnia, aby do składania ofert kwalifikowały się tylko projekty, które przyczyniają się do dywersyfikacji koszyka energetycznego i źródeł dostaw, koniecznej restrukturyzacji, aktualizacji i modernizacji infrastruktury pod kątem ochrony środowiska, stosowania czystych technologii lub modernizacji sektorów produkcji energii, przesyłu i dystrybucji;
- c) określa jasne, obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria wyboru w odniesieniu do rankingu projektów, aby zapewnić wybór projektów, które:
 - (i) na podstawie analizy kosztów i korzyści zapewniają wyraźne korzyści netto w zakresie redukcji emisji i osiągają wcześniej ustalony znaczący poziom redukcji emisji CO₂;
 - (ii) mają charakter uzupełniający, stanowią wyraźną odpowiedź na potrzeby w zakresie wymiany i modernizacji i nie powodują rynkowego wzrostu zapotrzebowania na energię;
 - (iii) oferują najlepszy stosunek wartości do ceny.

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1, w przypadku gdy inwestycja wybrana w drodze procedury przetargu konkurencyjnego zostanie anulowana lub nie osiągnie zamierzonego działania, przeznaczone uprawnienia mogą zostać wykorzystane najwcześniej rok później w ramach jednej nowej rundy procedury przetargu konkurencyjnego w celu sfinansowania innych inwestycji.

Do dnia 30 czerwca 2019 r. każde państwo członkowskie zamierzające skorzystać z fakultatywnego przydziału bezpłatnych uprawnień publikuje szczegółowe krajowe ramy określające procedurę przetargu konkurencyjnego i kryteria wyboru, by umożliwić obywatelom przedstawienie uwag.

W przypadku gdy inwestycje o wartości poniżej 15 mln EUR, które mają być wspierane z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, nie zostaną wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w niniejszym ustępie, państwo członkowskie wybiera projekty na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów. Wyniki procesu selekcji są publikowane w celu zebrania opinii obywateli. Na tej podstawie zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają wykaz inwestycji i przedkładają go Komisji do dnia 30 czerwca 2019 r.

3. Wartość planowanych inwestycji jest co najmniej równa wartości rynkowej bezpłatnych uprawnień przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby ograniczenia związanych z tym bezpośrednio podwyżek cen. Wartość rynkowa oznacza średnią cenę uprawnień na wspólnej platformie aukcyjnej w poprzednim roku kalendarzowym.
4. Przydzielone przejściowo bezpłatne uprawnienia są odejmowane od liczby uprawnień, które dane państwo członkowskie mogłoby w przeciwnym razie sprzedać na aukcji. Całkowity przydział bezpłatnych uprawnień wynosi nie więcej niż 40 % liczby uprawnień, które dane państwo członkowskie otrzymuje w latach 2021—2030 na mocy art. 10 ust. 2 lit. a) rozłożonych na równe roczne wolumeny w latach 2021—2030. Wszelkie uprawnienia nieprzydzielone na mocy niniejszego artykułu do 2020 r. mogą zostać przydzielone na lata 2021–2030 na inwestycje wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
5. Przydziałów dla operatorów dokonuje się po wykazaniu, że przeprowadzono inwestycję wybraną zgodnie z zasadami procedury przetargu konkurencyjnego.
6. Państwa członkowskie wymagają od wytwórców energii elektrycznej i operatorów sieci będących beneficjentami, aby do 28 lutego każdego roku składali sprawozdania z realizacji ich inwestycji wybranych w drodze procedury. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania w tej sprawie, a Komisja podaje je do publicznej wiadomości.”;

(7) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 10d

Fundusz na rzecz modernizacji

1. Fundusz mający na celu wspieranie inwestycji proponowanych przez państwa członkowskie będące beneficjentami – w tym finansowanie projektów inwestycyjnych na małą skalę – w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej w państwach członkowskich o PKB na mieszkańca poniżej 60 % średniej unijnej w 2013 r. zostaje ustanowiony na lata 2021–2030. Fundusz ten jest finansowany ze sprzedaży uprawnień na aukcji, jak określono w art. 10. Wspierane inwestycje są spójne z celami niniejszej dyrektywy, a także celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w porozumieniu paryskim.
- 1a. Bez uszczerbku dla ust. 4 akapit trzeci zasoby finansowe z funduszu są [...] wykorzystywane do wspierania inwestycji w wytwarzanie i używanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, poprawę efektywności energetycznej i modernizację sieci energetycznych, w tym sieci przesyłu energii elektrycznej oraz zwiększenie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi. Kwalifikują się również inwestycje w efektywność energetyczną w sektorach nieobjętych załącznikiem I do niniejszej dyrektywy. [...]
2. Fundusz prowadzi działalność na odpowiedzialność państw członkowskich będących beneficjentami. Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) zapewnia, aby uprawnienia były sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 10 ust. 4, i jest odpowiedzialny za zarządzanie dochodami z tych aukcji. EBI przekazuje te dochody państwom członkowskim na mocy decyzji o wypłaceniu podejmowanych przez Komisję. Komisja przyjmuje swoją decyzję w odpowiednim terminie. Przy rozdzielaniu dochodów między państwa członkowskie uwzględnia się udziały określone w załączniku IIb, zgodnie z ust. 4–9.

3. Niniejszym ustanawia się komitet inwestycyjny funduszu. Komitet inwestycyjny składa się z: przedstawiciela z każdego państwa członkowskiego będącego beneficjentem, Komisji i EBI oraz trzech przedstawicieli wybieranych przez pozostałe państwa członkowskie na okres 5 lat. Przewodniczy mu przedstawiciel Komisji. Jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego, który nie jest członkiem komitetu inwestycyjnego, może uczestniczyć w posiedzeniach komitetu w charakterze obserwatora.

4. Zanim państwo członkowskie będące beneficjentem będzie mogło zdecydować o finansowaniu inwestycji ze swojego udziału w funduszu, musi przedstawić projekt inwestycji komitetowi inwestycyjnemu oraz EBI.

W przypadku inwestycji, co do których EBI potwierdził, że dotyczą obszarów wymienionych w ust. 1a, państwo członkowskie może przystąpić do finansowania projektu inwestycji ze swojego udziału.

W przypadku gdy inwestycja w modernizację systemów energetycznych, która zgodnie z propozycją ma być finansowana z funduszu, nie należy do obszarów [...] wymienionych w ust. 1a [...], komitet inwestycyjny ocenia techniczną i finansową opłacalność takiej inwestycji, w tym realizowaną przez nią redukcję emisji, i wydaje zalecenie odnośnie do finansowania tej inwestycji z funduszu. Zalecenie to może obejmować sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania.

[Ust. 4a przeniesiono do ust. 5a]

5. Komitet inwestycyjny dokłada starań, aby przyjmować swoje zalecenia w drodze konsensusu. Jeśli komitet inwestycyjny nie jest w stanie zadecydować w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, podejmuje decyzję zwykłą większością głosów. [...]

Jeżeli przedstawiciel EBI nie zatwierdzi finansowania inwestycji, zalecenie [...] przyjmuje się wyłącznie większością dwóch trzecich głosów wszystkich członków. [...]

Przedstawiciel państwa członkowskiego, w którym inwestycja będzie miała miejsce, oraz przedstawiciel EBI nie są uprawnieni do głosowania w przedmiotowej sprawie. [...] Ten akapit nie ma zastosowania do projektów na małą skalę finansowanych z pożyczek udzielanych przez krajowe banki prorozwojowe lub z dotacji, przyczyniających się do realizacji krajowego programu służącego osiągnięciu określonych celów zgodnie z założeniami funduszu na rzecz modernizacji, pod warunkiem że w ramach programu wykorzystuje się nie więcej niż 10 % udziału państw członkowskich określonego w załączniku IIb.

- 5a. Wszelkie działania lub zalecenia EBI lub komitetu inwestycyjnego podejmowane lub wydawane na mocy ust. 4 lub 5 są podejmowane lub wydawane w sposób terminowy i [...] przywołują powody, na których są oparte. Takie działania i zalecenia są podawane do wiadomości publicznej [...].
6. Państwo członkowskie będące beneficjentem jest odpowiedzialne za kontrolowanie wdrażania w odniesieniu do projektów wybranych do finansowania.
7. Państwa członkowskie będące beneficjentami składają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące inwestycji finansowanych przez fundusz. Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera:
- a) informacje na temat inwestycji finansowanych przez poszczególne państwa członkowskie będące beneficjentami;
 - b) ocenę wartości dodanej pod względem efektywności energetycznej lub modernizacji systemu energetycznego, osiągniętej dzięki inwestycji.
8. Komitet inwestycyjny przedstawia corocznie Komisji sprawozdanie na temat doświadczeń z oceny [...] inwestycji. W terminie do 31 grudnia 2024 r. Komisja, uwzględniając ustalenia komitetu inwestycyjnego, dokonuje przeglądu obszarów projektów [...], o których mowa w ust. 1a, i podstawy, na której komitet inwestycyjny opiera swoje zalecenia [...].

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych [...] dotyczących szczegółowych zasad działania funduszu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

(8) w art. 11 ust. 1 dodaje się [...] akapit w brzmieniu:

„Wykaz instalacji objętych niniejszą dyrektywą na okres pięciu lat rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2021 r. zostanie przedłożony do dnia [30 września 2018 r.]¹², a wykazy na kolejne okresy pięciu lat będą przedkładane co pięć lat po tej dacie. Każdy wykaz zawiera informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat kalendarzowych poprzedzających jego przedłożenie. Bezpłatne uprawnienia przydziela się jedynie instalacjom, co do których dostarczone zostały te informacje.”;

(9) skreśla się art. 11a ust. 8 i 9;

(10) skreśla się art. 11b ust. 7;

(11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Ważność uprawnień

Upewnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo. Upewnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w jakim dziesięcioletnim okresie po dniu 1 stycznia 2021 r. zostały wydane, i są one ważne w odniesieniu do emisji począwszy od pierwszego roku tego okresu.”;

(12) art. 14 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych ustaleń w sprawie monitorowania i raportowania emisji określonych w ust. 1 i 2 oraz w załączniku IV.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

¹² Data powinna zostać ustalona na późniejszym etapie, z uwzględnieniem czasu ostatecznego zatwierdzenia projektu dyrektywy.

(13) w art. 15 akapity czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące weryfikacji raportów emisji w oparciu o zasady określone w załączniku V oraz w sprawie akredytacji audytorów i nadzoru nad nimi. Określi w nich warunki akredytacji i jej cofnięcia, wzajemnego uznawania i wzajemnej oceny jednostek akredytujących, stosownie do przypadku.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

(14) art. 16 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zawierających szczegółowe zasady dotyczące procedur, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22a.”;

(15) [...] art. 19 ust. 3 [...] otrzymuje brzmienie:

„[...] Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie wszystkich niezbędnych wymogów dotyczących rejestru Unii na okres rozliczeniowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2013 r. i na kolejne okresy w formie standaryzowanych elektronicznych baz danych zawierających wspólne elementy danych umożliwiające śledzenie wydania, posiadania, przeniesienia oraz anulowania, stosownie do przypadku. uprawnień oraz w celu zapewnienia, odpowiednio, publicznego dostępu oraz poufności. Obejmuje ono również przepisy mające na celu wprowadzenie w życie zasad wzajemnego uznawania w umowach uprawnień w celu powiązania systemów handlu uprawnieniami do emisji.”;

(15a) W art. 21 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Co trzy lata w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, szczególną uwagę zwraca się również na równoważne środki przyjęte dla małych instalacji wyłączonych z EU ETS. Kwestia ta jest uwzględniana w wymianie informacji, o której mowa w ust. 3.”

(16) w art. 22 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany załączników do niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem załączników I, IIa i IIb, w stosownych przypadkach, w świetle sprawozdań przewidzianych w art. 21 i doświadczeń zgromadzonych w trakcie stosowania niniejszej dyrektywy. Załączniki IV i V mogą zostać zmienione w celu usprawnienia monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji.”;

(17) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 22a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 26 rozporządzenia (UE) nr 525/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

(18) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 [...] , art. 10b, [...], art. 19 ust. 3, art. 22, 24 [...] i 25a powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia (*).

(*) data wejścia w życie podstawowego aktu ustawodawczego.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i [...] art. 10b, [...] art. 19 ust. 3, art. 22, 24 [...] i 25a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
- 3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 [...], art. 10b [...], art. 19 ust. 3, art. 22, 24 [...] i 25a wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

(19) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą od 2008 r. stosować handel uprawnieniami do emisji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy do działań oraz gazów cieplarnianych, które nie są wymienione w załączniku I, uwzględniając wszystkie odpowiednie kryteria, w szczególności skutki dla rynku wewnętrznego, potencjalne zakłócenia konkurencji, integralność środowiskową systemu unijnego oraz wiarygodność planowanego systemu monitorowania oraz raportowania, pod warunkiem że włączenie takich działań oraz gazów cieplarnianych zostanie zatwierdzone przez Komisję, zgodnie z aktami delegowanymi, do przyjęcia których Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 23, jeżeli włączenie odnosi się do działań i gazów cieplarnianych, które nie są wymienione w załączniku I.”;

b) ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, aby uzupełnić niniejszą dyrektywę w tym celu.”;

(20) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki takie są zgodne z aktami przyjętymi zgodnie z art. 11b ust. 7. [...] Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zawierających zharmonizowane zasady dotyczące procedur, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a.”;

b) skreśla się ust. 2;

(21) skreśla się art. 25 ust. 2;

(22) w art. 25a ust. 1 dwa pierwsze akapity otrzymują brzmienie:

„W przypadku gdy państwo trzecie przyjmuje środki mające na celu zmniejszenie wpływu lotów rozpoczynających się w tym państwie i kończących się w Unii na zmianę klimatu, Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z tym państwem trzecim i z państwami członkowskimi w ramach Komitetu, o którym mowa w art. 23 ust. 1, rozważa dostępne rozwiązania zapewniające optymalną interakcję systemu unijnego i środków tego państwa.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany załącznika I do niniejszej dyrektywy, tak by loty rozpoczynające się w danym państwie trzecim zostały wyłączone z działań lotniczych wymienionych w załączniku I lub by przewidzieć jakiegokolwiek inne zmiany w działaniach lotniczych wymienionych w załączniku I wymagane na mocy umowy, zawartej zgodnie z art. 218 Traktatu.”;

(22a) art. 27 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każda taka instalacja pozostaje w systemie unijnym przez pozostałą część okresu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, podczas którego została ponownie włączona do tego systemu.”;

(22b) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Przegląd w świetle realizacji porozumienia paryskiego
oraz rozwoju rynków emisji w innych dużych gospodarkach

1. Przepisy niniejszej dyrektywy [...] są poddawane przeglądowi w świetle rozwoju sytuacji międzynarodowej i działań podejmowanych w celu realizacji długoterminowych celów porozumienia paryskiego.
 2. Środki wspierające pewne energochłonne branże, które mogą być narażone na ucieczkę emisji, o których mowa w art. 10a i 10b, są również poddawane przeglądowi w świetle środków polityki klimatycznej w innych dużych gospodarkach.
 3. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie po każdym globalnym podsumowaniu uzgodnionym w porozumieniu paryskim, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków w związku z niezbędnymi redukcjami gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, i może przedstawić wniosek Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w celu odpowiedniej zmiany dyrektywy.”;
- (23) w załączniku IIa do dyrektywy 2003/87/WE skreśla się pozycje dotyczące Belgii, Luksemburga, Szwecji i Włoch;
- (24) załącznik IIb do dyrektywy 2003/87/WE zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy;

- (25) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z [...] załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 1a

Zmiany w decyzji (UE) 2015/1814

W art. 1 decyzji (UE) 2015/1814 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) **w ust. 5 akapit pierwszy[...] dodaje się zdanie w brzmieniu:**

„W drodze odstępstwa do dnia 31 grudnia 2023 r. zostaną podwojone wartości procentowe, o których mowa w niniejszym akapicie, a także zostanie podwojonych 100 milionów uprawnień, o których mowa w niniejszym akapicie [...].”;

- (2)[...]dodaje się następujący ustęp:

„5a. Począwszy od 2024 r. uprawnienia znajdujące się w rezerwie i przekraczające całkowitą liczbę uprawnień sprzedanych na aukcji w ciągu poprzedniego roku traca ważność, o ile podczas pierwszego przeglądu zgodnie z art. 3 nie postanowiono inaczej.”

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3
Przepis przejściowy

Wypełniając zobowiązania określone w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe transponujące art. 10, art. 10a ust. 5–7, art. 10a ust. 8 akapity pierwszy i drugi, art. 10a ust. 12–18, art. 10c i art. 11a ust. 8 i 9 oraz załączniki IIa i IIb do dyrektywy 2003/87/WE ostatnio zmienionej decyzją (UE) 2015/1814, nadal miały zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r. Wykaz zawarty w załączniku do decyzji Komisji 2014/746/UE¹³ ma nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 4
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego *W imieniu Rady*
Przewodniczący *Przewodniczący*

¹³ Decyzja Komisji 2014/746/UE z dnia 27 października 2014 r. ustalająca, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019 (Dz.U. L 308 z 5.1.2010, s. 114).

[...]

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik IIb do dyrektywy 2003/87/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IIb

Podział środków z funduszu na rzecz modernizacji do dnia 31 grudnia 2030 r.

	Udział funduszu na rzecz modernizacji
Bułgaria	5,84 %
Republika Czeska	15,59 %
Estonia	2,78 %
Chorwacja	3,14 %
Łotwa	1,44 %
Litwa	2,57 %
Węgry	7,12 %
Polska	43,41 %
Rumunia	11,98 %
Słowacja	6,13 %.”.

W części A załącznika IV do dyrektywy 2003/87/WE akapit pod czwartym nagłówkiem zatytułowanym „Monitorowanie emisji innych gazów cieplarnianych” **otrzymuje**brzmienie:

„Wykorzystywane są znormalizowane lub zatwierdzone metody, opracowane przez Komisję we współpracy z wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz przyjęte zgodnie z art. 14 ust. 1.”.